

Universitätsbibliothek Paderborn

**Oratio Panegyrica Habita In Sacra Aede B. Mariae
Aspricollensis Ipso Festo Assumptionis ejusdem Die**

Venne, Franziskus vanden

Mechliniae, 1663

Adgratulatio Aspri-Colli-Mariana Ad III[ustrissi]mum Ac
Rev[erendi]ss[imu]m Dominvm D. Hieronymvm De Vecchiis Sedis
Apostolicae In Belgio Ac Bvrgvndia Internvntivm S. Mariae Montis Regalis
Abbatem, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-12159

ADGRATULATIO
ASPRI-COLLI-MARIANA
ILL.^{mom} AC REV.^{ssm} DOMINUM
D.HIERONYMVM DE VECCHIIS
SEDIS APOSTOLICÆ
IN
BELGIO AC BURGUNDIA
INTERNUNTIVM
S. MARIAE MONTIS REGALIS
ABBATEM,
Latorem Augustissimi Peristromatis
Muneris Pontificii
CHISIORVM INSIGNIBVS
SPECTANDI
A
SS.^{mo} P. N. ALEXANDRO VII.
Immaculatæ Virgini
Solemni Pompâ
Omniumque Ordinum applausu
IPSIVS ASSVMPTIONIS FESTO
Dedicati Consecratique
ASPRI-COLLE,

A M P L I S S : E T P R E N O B I L E M V I R V M ,
 D . G V I L I E L M V M D E B L I T T E R S W Y C K
 Libellorum Domus Regiae Magistrum ,
 A C S V P R E M I C O N C I L I I M E C H L I N I E N S I S
 S E N A T O R E M ,

*Denuo Postulantem ut Poëma in Tapetem ALEXANDRI
 SEPTIMI ab Auctore sibi missum,
 in lucem edi possit*

Avdieram nuper Sichimos, te teste triumphos :
 Audieram plausus, carmina, festa, cohoro ;
 Dum sua Supremus, cum donis vota Sacerdos
 In Phrygio jussit picta Tapete legi.
 Gratabar divæ, Chisus, carisque mihique,
 Namque ego parte mei, pars ibi magna fui.
 Quid facerem? tenui ludebam obscurus avenâ :
 Musaque non æquo, adrepere visa, pede est.
 In vultu macies, frons hispida, lurida pellis :
 Lucis egent oculi, dentibus ora carent.
 Vena filet: nullæ resident sub pectore flammæ,
 Et nisi suspireret, spiritus omnis abest.
 Nil superest Musæ, nisi vox, gracilisque tremensque ,
 Verbaque, nescio quo, dimidiata, sono.
 Dicebam: procul hinc: nihil est quod carmina sperem
 Nil tibi Castalii, quod placet, oris ineft.
 Sunt alii meliore sinu quos fovit Apollo ;
 Illi Pontificum sacra trophæa canant.

Sunt

Sunt BLITTERWICI , VENNI , BURI atque CATULLI
 AGRETTI , summis nomina culta Viris.
 Sunt, inquit; sed & hos inter lateamque canamque ,
 Sic proceres inter vernula clamet io.
 Plebs bona Pompeium , curru dum spectat ovantem ,
 Credibile est verbis concelebrasse suis.
 Scilicet ut clarus, depromat vota senatus:
 Materiam votis & rude vulgus habet.
 Fors erit incurvo qui membra trementia fulcro
 Sustinet, ut Patriæ clamet adesse Patrem.
 Et dicat: faustos, sic faustior impleat, annos:
 Ut nostris referat lenta senecta pares.
 Fulciat ille suos, velut hoc ego stipite nitor.
 O quam grata senis verba precantis eunt!
 Sic ego sim quamvis subrustica, balba , senexque
 Forsitan hæc aliquid fama notabit anus.
 Sic plausit Siculo longæva edentula a Regi;
 Grataque simplicitas, officiumque fuit.
 Non ego me statuam magnis similemve paremve:
 Hoc decet audaces; me pudor usque tegit.
 Non tamen à solo labuntur flumina Nilo:
 Parvaque, quæ donet munera, b Cyrus habet.
 Non omnes vasto, tendunt sua carbasa, Ponto :
 Fertur & angustis, cymba recurva, vadis.
 Sunt magnæ puppes erithræa per æquora tutæ ,
 Ignotum , linter quæ malè carpat, iter.
 Quisque prius vires, deîn libret viribus ausus:

F

Ne

a Dionysio. b Fluvius, è quo rusticus Artaxesi, ambabus manibus aquam, gratissimum Regi munus obtulit.

Ne male quod subiit, ferre laboret onus.
Ipsa meos humeros, humeris sua pondera pendo.

Omnia non omnes; hæc puer, illa gygas.
Est aliis præstans, generoso in pectore, robur.

Sunt ignes sacro, qui caluere Deo.
Membra vigent, venæque micant, succusque colorque,

Verbaque Apollineo, quæ decet ore loqui.
Gratia luminibus, natique ad amæna lepores.

Sunt joca, suntque sales, mel, nec acumen abest.
Hæc & plura insunt (quis nesciat?) ipsa canendo
Quæ nunquam, ad plenum, dinumerare queam,
Cedo lubens cunctis speratam. ex carmine, palmam.

Nec rude donari nostra Thalja petit.
Quod satis est lateam, bene si latui, bene scripsi.

Hæc voveo, hæc nuper verba voventis erant.
Nec latuisse licet per Te, qui promis in auras

Et cogis meritâ ex nocte videre diem.
Dum petis ut spectent imbellia lumina solem:

Obsequio peccas. Lux nimis ampla nocet.
Iudice te poscunt si quam mea carmina lucem:
Lemniaci flamas, quas meruere, ferant.

IN